

[Startsida](#)[Kontakt](#)[Predikoarkiv](#)

En Gud för de svaga

Mark 9:14-29

Jag tror att de flesta av er har en dator hemma. Det känns som om det blir svårare och svårare i vårt samhälle att klara sig utan dator. När man väl skaffat en dator inser man snabbt att det vore väldigt bra att också ha tillgång till Internet, så då ska man försöka beställa en uppkoppling. När jag och min fru hade skaffat Internet hemma, var det med ganska stor tillförsikt vi packade upp de olika sladdarna och läste instruktioner för hur man skulle koppla in modemmet. När allt var klart och vi skulle försöka surfa var dock modemmet inte med på noterna. Något var fel, men vi hade ingen aning om vad. Vi behövde hjälp. Vi befinner oss ofta i situationer i vardagslivet då vår egen kunskap och förmåga inte räcker till och vi måste be någon om hjälp. Ibland finns det någon vi kan ringa som verkligen kan hjälpa, men ibland, som i exemplet med vår Internet-uppkoppling, kontaktar vi någon vi tror ska kunna lösa problemet bara för att inse att de inte har så mycket att komma med.

I dagens text ser vi ett exempel på en man som söker hjälp först av Jesu lärjungar och sedan av frälsaren själv. Hans son plågades av en ond ande, en ande som hindrade honom att höra och tala. Dessutom orsakade anden anfall som vi kan tycka påminner om epilepsi-anfall. Pojken föll ibland ihop, blev spänd i kroppen och tuggade fradga. När pappan hittade lärjungarna var inte Jesus där. Petrus, Jakob och Johannes hade följt med Jesus upp till förklaringsberget och fått se Jesu härlighet, och när de fyra kommer tillbaks hittar de en stor folksamling. Pappan har sökt lärjungarnas hjälp, men de har misslyckats med att bota pojken. För pappan och sonen är det något stort och livsavgörande de hoppas på. Ända sedan barndomen har sonen lidit av de handikapp som besattheten orsakar. Att vara döv-stum var förmodligen något ännu allvarligare på den tiden än idag. Det fanns inga hjälpmedel som gjorde vardagen lättare, inga uppfinningar som var till för att låta den handikappade leva ett normalt liv. Förhoppningsvis blev man omhändertagen av sin familj, men för många av de handikappade som möter oss i Bibeln var tiggandet den enda utvägen. Vi förstår också att pappan var desperat. Hans son plågades inte bara av sin dövstumhet, han led också av epilepsiliknande attacker. Som om inte det var nog visste pappan också att det fanns något mer än en kroppslig dimension på hans sons problem. Hans son var besatt. En ond ande orsakade alla de symptom vi idag med självklarhet skulle betrakta som enbart fysiologiska. Det är svårt att föreställa sig hur det är att ha ett svårt handikappat barn när man inte har någon erfarenhet av hur det är. Särskilt när ingen verkar kunna hjälpa. Nu har pappan vänt sig till Jesu lärjungar, men inte heller de kunde göra något.

Jesus varnar oss på flera ställen i Bibeln för att tro att någons sjukdom, handikapp eller plötsliga död beror på att denne skulle vara en större syndare än oss andra. Men för att förstå den mänskliga situationen, kan vi jämföra oss med sonen i dagens bibeltext. Innan Jesus kommer till platsen har den onde anden pojken i ett fast grepp. Det verkar inte finnas någon hjälp att få. På samma sätt har Satan faktiskt varje otroende människa i ett fast grepp. Inte så att hon är besatt, men han har henne i sitt våld och hon är oförmögen att tro evangelium. Sonen i vår text ville säkert bli frisk, men han kunde inte göra något för att bli av med den onde anden. Det stod inte i hans makt att bota sig själv. På samma sätt var det med oss innan den Helige Ande väckte tro i våra hjärtan. Vi kunde inte välja att börja tro. Vi kunde inte själva driva ut Satans påverkan och göra oss själva andligt friska. Precis som sonen i berättelsen behövde vi hjälp. Och precis som för pojken fanns det bara en som kunde hjälpa – Jesus Kristus.

Men, kan vi undra, varför lyckades inte lärjungarna driva ut den onde anden. I Matt 9 och 10 sänder Jesus ut de tolv och ger dem makt att just driva ut onda andar och bota sjuka m.m. Varför misslyckas de i det här fallet? Det är en fråga även lärjungarna ställer i dagens text. Jesus svarar på den frågan i vers 29 när han säger att ”detta slag kan endast drivas ut med bön”. Var det så att lärjungarna hade blivit så vana vid att driva ut onda andar att de glömt att deras kraft kom från Gud? Hade de glömt att be om

kraft från honom som har all kraft i himmelen och jorden? Hade de börjat tänka att de skulle kunna åstadkomma Herrens arbete utan att åkalla deras Fader i himmelen? Är det inte så att även vi ibland kan glömma bort i vems namn det är vi arbetar? När vi planerar församlingens arbete, men också när vi gör upp planer för vad vi ska uträtta i vårt jordiska arbete, är det inte ibland så att vi glömmet vem det är som ger oss kraft att ens stiga upp på morgonen? Gud är inte bara närvarande på söndagar när vi går till kyrkan. Han är med oss varje dag under veckan, varje minut och sekund. Allt vi gör, gör vi för att han tillåter det, eller ger oss kraft att klara det. Det är naturligtvis sant på ett särskilt sätt när det gäller arbetet i församlingen. Om vi inte ber till Gud om ledning, så trevar vi i mörkret när vi försöker utföra vårt uppdrag. Om vi inte gör det för att ge honom äran kan vi gå vilse i en strävan att vara framgångsrika för framgångens egen skull. Men när vi arbetar, väl medvetna om vem det är som ger oss kraften att arbeta, studera och vara föräldrar, då har vi också Jesu löfte att han alltid hör oss och alltid är med oss.

När Jesus dyker upp fattar pappan nytt mod. Vi kan tänka oss att han många gånger sökt hjälp för sin son och lika många gånger blivit besviken. När han nu ber världens allsmäktige frälsare om hjälp, är det en man som fått vänja sig vid besvikelse som ber. Därför är det också en bön med förbehåll: "Om du kan så förbarma dig över oss och hjälp oss" säger pappan. Jesus uppfattar naturligtvis pappans tvivel och svarar: "Om du kan, säger du. Allt förmår den som tror." Lagg märke till att Jesus inte säger: 'Mig är given all makt i himmelen och på jorden. Hur kan du tvivla på att jag skulle kunna bota din son'. Intressant nog hänvisar inte Jesus till sin allmakt som tre av lärjungarna just fått se uppenbarad. Istället talar Jesus om tro, "Allt förmår den som tror". Varför det tror ni? Jesus vet att en bön till Gud aldrig går obesvarad för att det efterfrågade är för svårt för Gud att uppfylla. Däremot kan vi människor be till fel gud, en gud som inte existerar, eller så kan vi be, inte i tro, men av habegär. Ibland kan människor t.o.m. be i otro. Bönen: "Om du finns Gud, gör så att jag slipper vara med om detta", eller, "Om du finns Gud, ge mig ett tecken" (Matt 12:39-40). Om vi ber så är det inte en bön som behagar Gud. Då kan vi inte förvänta något annat svar än det Jesus gav till fariséerna: "Ett ont och trolöst släkte kräver ett tecken, men det skall inte få något annat tecken än profeten Jonas tecken. Ty liksom Jona var i den stora fiskens buk i tre dagar och tre nätter, så skall Människosonen vara i jordens inre i tre dagar och tre nätter." Gud är inte skyldig oss några fler tecken för att bevisa sin existens. Genom Kristi liv, lidande, död och uppståndelse har vi allt vi behöver för att få evigt liv.

En sak vi kan lära oss av pappans bön är att vi inte ska förminska Gud i vårt böneliv. Tänk inte att just det här problemet kan jag inte ta upp med Herren för att det är för komplicerat eller för stort - Gud är ju allsmäktig. Tänk inte heller att just det här bekymret kan jag inte besvara min skapare och uppehållare med för det är alldeles för futtigt och oviktigt - Gud är ju allvetande. Han vet redan vad det är som bekymrar dig och han har uppmanat oss att be.

Jesus skulle ha kunnat avvisa pappan. Han skulle kunnat säga: "Om du inte är säker på att jag kan hjälpa dig och din son förstår du inte alls vem jag är". Jesus svarar inte sällan skarpt när folk har fel uppfattning om honom. Men Jesus svarar inte strängt, han bara blottlägger pappans problem. Och pappan är inte stolt, han kommer inte med några ursäkter utan erkänner sin svaghet och ropar "Jag tror. Hjälp min otro!" Tyvärr måste vi ofta säga att vi känner igen oss i pappans beskrivning av sig själv. Ofta blandas tro och tvivel hos en kristen. Idag har tvivlet också upphöjts till norm av många teologer och t.o.m. av vissa kyrkor. Det anses nästan lite förmätet att vara övertygad om nånting. Tvivel är istället något fint, ett tecken på att man tänkt till, att man inte är så lättlurad, att man ägnar sig åt kritiskt tänkande och att man inte tar något för givet bara för att någon annan sagt det. Men hur är det i Bibeln? Aposteln Tomas, som kallas Tomas Tvillingen i Bibeln, men som i efterhand fått tillnamnet Tvivlaren får inte beröm av Jesus för att han uppvisar en rationalistisk hållning till Jesu uppståndelse och vill ha mer bevis. Precis som vi ibland kan anfäktas av tvivel så säger Tomas: "Om jag inte får se hålen efter spikarna i hans händer och sticka fingret i hålen efter spikarna och inte får sticka min hand i hans sida, så kan jag inte tro" (Joh 20:25). Vad blev Jesu

svar när han träffade Tomas? Sa han 'Tack för att åtminstone du tvivlade Tomas. De här andra lärjungarna är så lätta att övertyga så de kan man inte lita på, men du Tomas, du är allt en förständig och vederhäftig karl?' Nej, Jesus låter istället Tomas få svar på sina frågor för att sedan uppmana honom, "tvivla inte utan tro". Tvivlet är en inställning som kanske är användbar på andra områden när vi har att göra med människors utsagor, men när vi öppnar Bibeln öppnar vi Guds Ord och då är inte tvivel någon dygd. Istället är det ett av våra största problem, en synd som vi får be Gud om förlåtelse för. Vi kan säga precis som pappan i dagens text: "Jag tror. Hjälp min otro!"

Vi får lära oss i Bibeln att Jesus förlåter synd, att han välkomnar syndare som du och jag, att han erbjuder förlåtelse t.o.m. till dem som andra tror är bortom förlåtelse, alldeles för syndiga för att kunna få nåd inför Gud. Vi lär oss i Bibeln att Jesus led och dog för allas synder, för att den som tror inte ska bli anklagad på domens dag, utan kunna stå frimodig inför Gud. I dagens text ser vi att Jesus också har tålamod med den som är svag och tvivlar. Han stöter inte bort pappan, utan uppmuntrar honom istället att bekänna sin otrossynd. Och när pappan gjort det visar Jesus honom nåd. Sök tröst i dagens text när du känner dig svag. Om du frågar dig själv hur det är med din tro. Om du undrar om Jesus verkligen kan ha tålamod med allt annat än perfekta kristna som vi – läs dagens text och se hur Jesus förlåter även svaghet och tvivel.

När frälsaren så skrider till verket får vi se en dramatisk kontrast mellan lärjungarnas misslyckande och Jesu självklara auktoritet. Jesus vänder sig mot pojken och talar strängt till anden, "Du stumme och döve ande, jag befäller dig: far ut ur honom och kom aldrig mer in i honom!" Vi människor misslyckas ofta med våra åtaganden, även den skickligaste läkaren misslyckas med att bota en del av sina patienter. Men den store läkaren misslyckas inte. Trots att den onde anden rycker våldsamt i pojken så måste han kapitulera inför världens frälsare. Precis som Satan inte kunde hålla kvar dig som slav under synden när Jesus kallade på dig, precis så får också denne onde ande ge slaget förlorat. Precis som Jesus vann en överväldigande seger på korset trots djävulens planer och ränker, precis så vinner Jesus även kraftmätningen i dagens text.

I inledningen talade jag om mina problem med datorn och Internetuppkopplingen. När vi stöter på problem är det viktigt att vi vänder oss till rätt person. Om vi har problem med avloppen är det dumt att ringa och be vår frisör om hjälp. Om bilen vägrar starta tjänar det inte mycket till att ringa en florist och be dem skicka ett blomsterbud. Det förstår vi allihop. Ändå är det lätt hänt att vi glömmer bort att be till Gud när vi får problem. Han som inte är en snäv specialist, utan har den mest allsidiga av kompetenser. Han som vill att vi ska höra av oss när vi får problem. Honom, om vilket det är sagt: "kasta alla era bekymmer på honom, ty han har omsorg om er" (1 Pet 5:7). Låt oss inte glömma att ropa till Gud när vi har problem. Han kan hjälpa och han vill hjälpa. Var inte heller rädd för att han ska avvisa dig p.g.a. din svaghet. Han är den om vilken Jesaja skriver: "Ett brutet strå skall han inte krossa, och en rykande veke skall han inte släcka, förrän han har fört rätten till seger. Och till hans namn skall folken sätta sitt hopp" (Matt 12). O Gud, hjälp oss sätta vårt hopp till honom.

Peter Öhman

[startside](#) | [upp](#) | [predikoarkiv](#) | [skriv ut](#)

© HL 17 januari 2007